

Til lovforslag nr. L 51. Betænkning afgivet af Finansudvalget den 6. november 1991

Betænkning

over

Forslag til lov om bemyndigelse til optagelse af indenlandske statslån

Finansudvalget har behandlet lovforslaget og har i forbindelse med behandlingen af lovforslaget stillet tre spørgsmål til finansministeren. Ministerens svar herpå er optrykt i det til nærværende betænkning knyttede bilag.

Herefter indstiller et *flertal* (udvalget med undtagelse af Socialistisk Folkepartis og Fremskridtspartiets medlemmer) lovforslaget til *vedtagelse uændret*.

Et *mindretal* (Socialistisk Folkepartis medlemmer af udvalget) kan ikke medvirke til lovforslagets gennemførelse.

Et *andet mindretal* (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling med følgende bemærkninger:

Ifølge regeringens forslag til finanslov for 1992 vil statens samlede gæld runde 560 mia. kr. i 1992. Gælden er sammensat af en indenlandsk gæld på ca. 491 mia. kr. og en udlandsgæld på ca. 76 mia. kr. Regeringens Budgetoversigt 4 fra oktober 1991, side 50, forventer, at statens renteudgift vil andrage 58 mia. kr.

Med udgangspunkt i ovenstående hårresende tal for statens gældsætning kunne man forvente, at regeringen ville gøre sit yderste for at begrænse gældsætningen. Ikke desto mindre forventer regeringen ifølge Budgetoversigt 4,

side 1, at DAU-underskudet i 1992 vil komme helt op på 31,1 mia. kr. Dette betyder i praksis, at statsgælden i 1993 vil blive forøget med det årlige driftsunderskud. Vi kan derfor med skræk se frem til, at statsgælden i 1993 vil nå nye svimlende højder. Fortsætter udviklingen uhindret frem til 1995 vil statsgælden til den tid runde 700 mia. kr. Årets rentebetalinger vil da være nået op på 75-77 mia. kr., svarende til vore samlede momsindtægter!

Denne udvikling er utrolig fjendsk over for vore efterkommere. Det er vore børn og børnebørn, der skal slæbe rundt på den møllesten, vi i øjeblikket lægger om deres hals. Det er nuværende generationers uhæmmede overforbrug af statslige midler, som har anbragt den ungeunge i finansloven, som rentekontoen udgør. År for år vil rentekontoen æde sig ind på alle andre konti og kræve en fortsat strøm af skattepenge.

Den eneste måde at stoppe dette vanvid på er at sikre balance på det årlige regnskab, så gælden ikke forøges, og at skaffe penge til gældsafdrag fra besparelser og privatiseringer.

Når regeringen med lovforslaget ønsker hjemmel til at optage lån for yderligere 50 mia. kr., er dette helt absurd. Folketinget skal afvise forslaget og pålægge regeringen at fremlægge en realistisk plan for at få gældsætningen stoppet.